

Nicolaus Schütze

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Nicolaus Schütze/ I.U.D. & Codicis Professor Ad Exequias Quas Puerulo Tenello Christophoro Rahnen/ Parentes moestissimi hodie ... paratas cupiunt, Omnes omnium ordinum Cives Academicos officiose invitat

Rostochii: Kilius, 1641

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776781987>

Druck Freier Zugang

Schütze, N.
in
C. R a h n e .

Rostock, 1641.

16

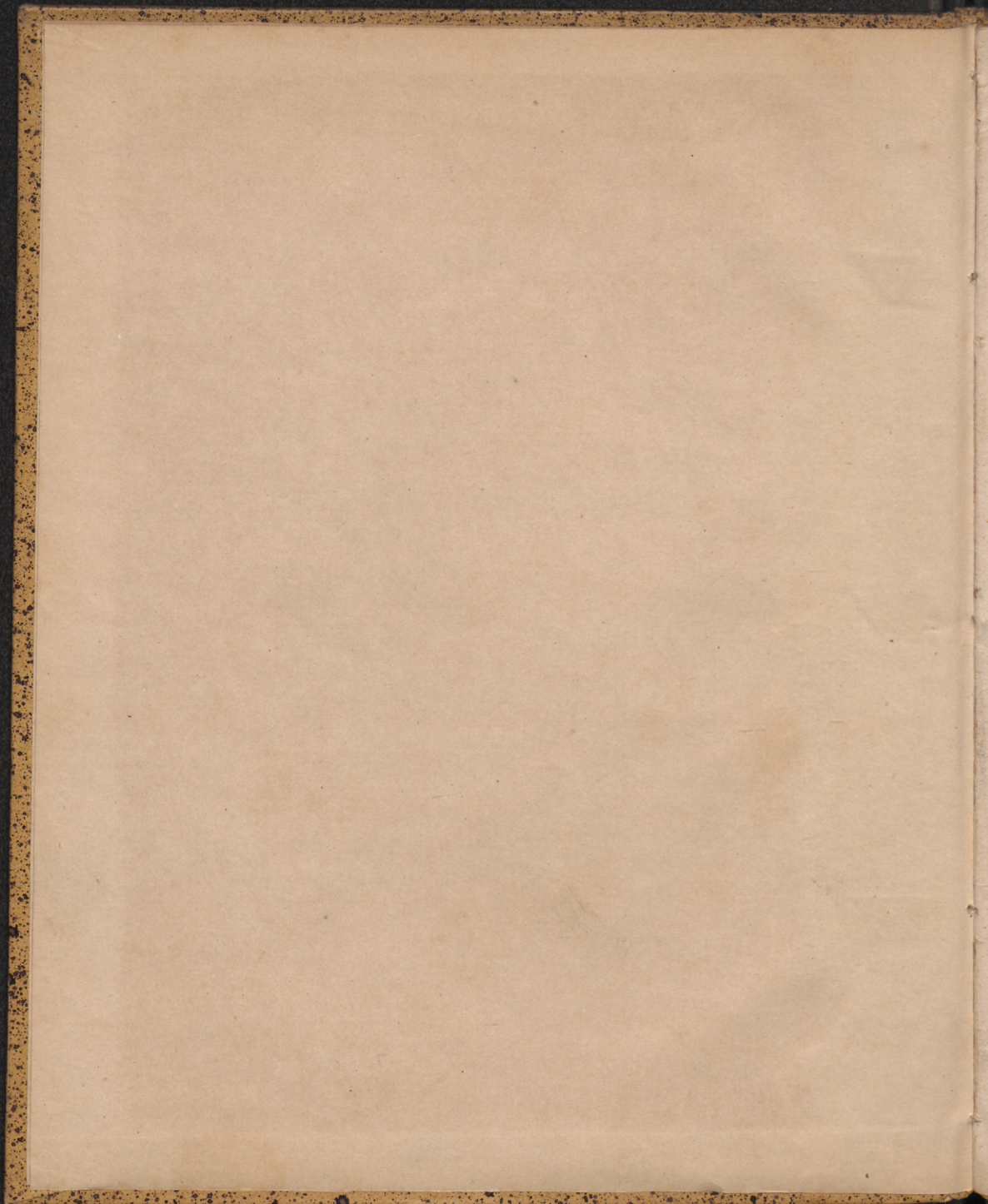

PROGRAMMA

70

QUO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS Schütze/

J. U. D. & Codicis Professor

AD

E X E Q V I A S

Q V A S

P V E R V L O T E N E L L O

CHRISTOPHORO

R A S M U S I

Parentes moestissimi hodie hora prima in templo Mariano paratas cupiunt,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos officiosè invitat.

ROSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLI.

42

PROGRAMMA

QUO

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

NICOLAUS GÖPPEL

J. U. D. & Codicis Professor

AD

EXERCITIA

QUIBUS

PERBENEDICTO

CHRISTOPHORO

DE REBUS

Parentes maxillimi hodie hora pri-

ma in templo Martiano patres cupiunt.

Omnes omnium ordinum Cives Academicos

Officiorum invitari.

ROSTOCHII

Linae NICOLAI KILLII Acad. Typogr.

Anno M. DC. XLI

21

Dulcissima & consolatio-
nis plenissima sunt illa Apосто-
li Pauli verba quæ ad Philippen-
ses capite tertio leguntur, *poly-
teuma nostrum in cœlis est, unde
etiam Salvatorem expectamus Dominum Je-
sum Christum, qui reformabit corpus humilitatis
nostræ, ut conforme fiat corpori ejus glorioso, secun-
dum operationem qua potest sibi subjicere omnia.*
Hæc una illa omnium Christianorum,
quantisper in his terris peregrinantur, &
cum vitæ hujus difficultatibus & miserijs
conflictantur, spes est, fore ut postquam
vitæ hujus curriculum absolverunt, in civi-
tatem cœlestem quæ supra est, cujusq; sunt ci-
ves, perveniant, ubi, ut Augustinus in soli-
loquio cap. 35. loquitur, gaudium infinitum,
lætitia sine tristitia, salus sine dolore, lux si-
ne tenebris, vita sine morte, omne bonum,
sine omni malo. Ubi juvenus numquam
senescit, ubi vita terminum nescit, ubi decor

17
numquam pallefcit, ubi amor numquam re-
pescit, ubi fanitas numquam marceffit, ubi
dolor numquam fenfitur, ubi gemitus num-
quam auditur, ubi trifte nil videtur, ubi læti-
tia femper habetur, ubi malum nullum time-
metur. Ad hanc omnium vere fidelium pa-
triam, ad hæc nullis difficultatibus intertur-
bata gaudia puellulus fcitiffimus, CHRIS-
TOPHORUS *Nahnen*/nudius tertius cir-
ca horam duodecimam de nocte pervenit.
Si mihi beatos illos compellare manes, & re-
fponfa referre liceret, plane puto, me hoc vel
non abfimile relaturum. Exiguo illo quo
cum ærumnis mundanis conflictatus sum,
tempore, bonum certamen certavi, curfum
confummavi, fidem fervavi, illam quæ mihi
reposita fuit iuftitiæ coronam, mihi Domi-
nus impofuit, qua insignis inter fanctos an-
gelorum cœtus verfor. Vale Munde, valeant
terreftria & caduca omnia, me cœleftia, nul-
lis morbis & mœroribus permiffa beant.
Ofelicem animulam, cui cito mundanas diffi-
cultates superare, & ad cœlites transfire da-
tum fuit. Non illi, qui adhuc interris verfa-
mur, & acerba quæq; ex perimur, invidea-
mus. Ita vitam noftram instituiamus, ut olim
ad

ad eadem cum hoc puerulo transferamur. 74
Adhuc in pelagi fluctibus versantes, cum Augustino suspiremus. O Patria nostra, patria secunda, à longe te videmus, ab hoc mari te salutamus, ab hac valle ad te suspiramus, & nitimur cum lachrymis, ut ad te aliquando perveniamus. Spes humani generis Christe, Deus de Deo, refugium nostrum & virtus, cujus lumen à longe inter caliginosas nebulas super maris procellas quasi stellæ maris radius, oculos nostros irradiat, ut dirigamur ad te portum. Guberna domine navem nostram tua dextera, clavo crucis tuæ, ne pereamus in fluctibus, ne nos demergat tempestas aquæ, ne absorbeat nos profundum, sed unco crucis retrahe nos ab hoc pelago, ad te solamen unicum nostrum, quem à longe quasi stellam matutinam & solem justitiæ vix lachrymantibus oculis in littore cœlestis patriæ, nos expectantem videmus. En ad te clamamus redempti tui: sed & nunc exules tui, quos pretioso sanguine redemisti. Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, & in mari longe. In mari turbulento versamur: tu in littore stans aspicias pericula nostra, salvos nos fac propter nomen

24
tuum. Da nobis Domine inter scyllam &
charibdim ita tendere, & tenere tecum, ut
utroq; periculo evitato, salva nave & mer-
cibus securi perveniamus ad portum. Hæc
nostra piorumq; omnium sunt vota. Impe-
trasti illa puerule **CHRISTOPHORE**
Xhanen / ad te qui nunc inter beatos agis me
converto, & quamvis tu id nolis, qui mun-
dana hæc despicias, patere tamen ut id mori-
dem, breviterq; majores, parentes, tuam in
hac vita moram & morbum exponam. Ma-
joribus præclaris natus est hic puerulus. Pa-
rentem habuit Virum Clarissimum & Con-
sultissimum Dn. **HINRICUM Xhanen** /
J. U. Doctorem & apud nos Professore ce-
leberrimum: Matrem omnibus virtutibus
muliebribus conspicuam fœminam **ELI-**
SABETHAM von der Lippen. Avum pa-
ternum salutavit **HENRICUM Xhanen** / J.
U. D. primo Helmstadij Syndicum, postea
Illustrissimæ viduæ Lunæburgicæ ex regia
Danorum profapia oriundæ **DOROTHEÆ**
in aulæ Winsensi Consiliarium. Aviam pater-
nam, **CATHARINAM Reichen** / filiam
BARTOLI Reichen / Juris & Philosophiæ
Docto-

76
Doctoris, initio Professoris & Procancellarij
Academiae Lipsensis, post Decani S. Blasij
Brunsvigae, nec non Celsissimi HINRICI
Junioris & Illustrissimi JULII Ducum
Brunsvicensium & Lunæburgensium Consi-
liarij. Quem vidua HINRICI, SOPHIA
SIGISMUNDI Regis Poloniae filia bis
in Poloniam Oratorem ablegavit, quemq;
Clarissimus Vir HINRICUS MEIBO-
MIUS apud Helmstadienses olim Prof.
Poeseos celeberrimus hoc anagrammatismo
& disticho ornavit.

*Dum fruor hac vita me sordida crimina fedant,
Cum Christo in caeli sede vir albus ero.*

Quemadmodum autem qua patrem insigni-
bus his majoribus natus est noster defunctus
puerulus, ita & qua matrem non minus cele-
berrimis debet ortum, Avum siquidem ma-
ternum adhuc in vivis habet, & faxit Deus
diutissime supervivat, Dni CHRISTO-
PHORUM von der Lippe / J.C. & Serenissimo
Daniae Regi à Consilijs. Aviam maternam
MARGARETAM Hermans / JOHANNIS
Hermans / civis quondam apud nos primarij
filiam. Ex his majoribus, (ut reliquos taceamus

Beatus p. a.
ternus Hen.
ricus Rubne
civis Meobriae
deburgi p. a.
legat. v. h. et
felma
Oronia pater
Ina MeckELDIS
Badou matro
na pia et hone
sta.

mus) non minus celebribus, natus est noster
Macarites. Qui ante triginta novem septima-
nas & unum diē, anni superioris 1640. mensis
Augusti die vigesimo nono, mundum hunc
ingressus, & per lavacrum regenerationis re-
natus est. Non illi licuit diu in mundo hoc
immundo commorari, brevi curriculum
suum absolvit, & superato mundi pelago in
portum cœlestem pervenit. Gustavit tamen
exiguo hoc tempore mundi hujus delicias.
Cum morbo per octiduum tenello corpori
molestissimo colluctatus est. Materiam pe-
ctus replentem hostem habuit, quam cum
exonerare non posset, & novis subinde à capi-
te affluentibus catarrhis augetetur Spiritu in-
tercepto placide exspiravit. Corpusculum
hodie terræ matri reddetur. Eamus cives Aca-
demici frequentes exsequias, & hoc officium
emortuo, ejusq; mœstissimis parentibus præ-
stemus, in templo Mariano circa primam
convenientes. Id ut singuli faciant moneo
& hortor. P.P. Rostochij 2. Junij

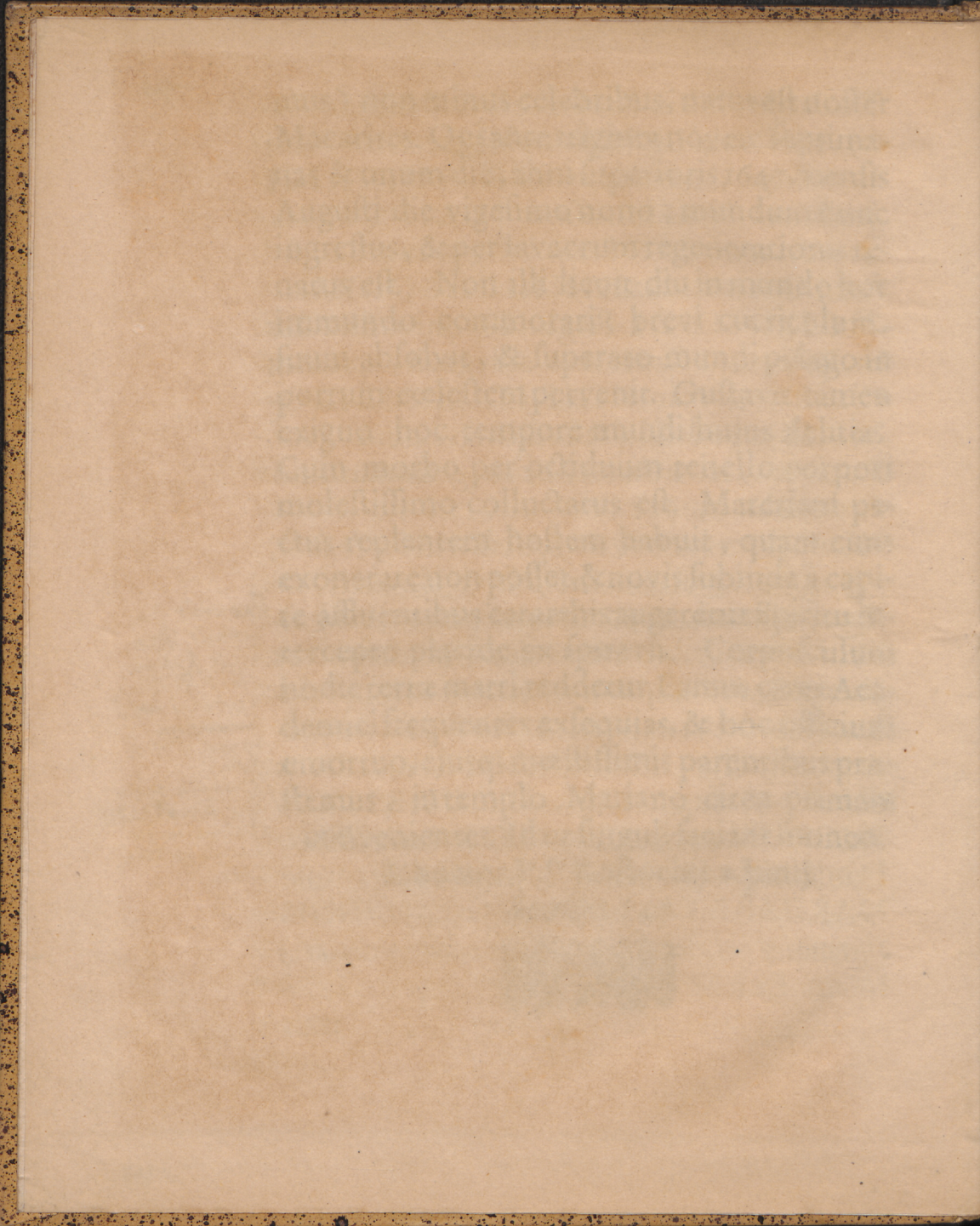
Anno 1641.

ad eadem cum hoc puerulo transferam
Adhuc in pelagi fluctibus versantes, cum
gustino suspiremus. O Patria nostra, pa
secura, à longe te videmus, ab hoc mari
lutamus, ab hac valle ad te suspiramus, &
timur cum lachrymis, ut ad te aliqua
perveniamus. Spes humani generis Chr
Deus de Deo, refugium nostrum & vi
cujus lumen à longe inter caliginosas n
las super maris procellas quasi stellæ mar
dius, oculos nostros irradiat, ut dirigamu
te portum. Guberna domine navem nost
tua dextera, clavo crucis tuæ, ne perea
influctibus, ne nos demergat temp
aquæ, ne absorbeat nos profundum, sed u
crucis retrahe nos ab hoc pelago, ad te
men unicum nostrum, quem à longe c
stellam matutinam & solem justitiæ vi
chrymantibus oculis in littore cœlesti
triæ, nos expectantem videmus. En
clamamus redempti tui: sed & nunc ex
tui, quos pretioso sanguine redemisti. E
di nos Deus salutaris noster, spes omniu
nium terræ, & in mari longe. In mari tu
lento versamur: tu in littore stans aspici
ricula nostra, salvos nos fac propter no

Aa 3

